

**Protokół posiedzenia nr 8 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne
w dniu 18 października 2021 roku**

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne prof. dr hab. Robert Grzeszczak otworzył posiedzenie Rady i powitał zgromadzonych w sali A3 w Collegium Iuridicum II Wydziału Prawa i Administracji UW.

Z Biura Rad Naukowych w posiedzeniu uczestniczyła mgr Aleksandra Malarz. Nieobecność na posiedzeniu zgłosiły następujące osoby: dr hab. Piotr Grzebyk, dr hab. Krzysztof Koźmiński, dr hab. Adam Niewiadomski, prof. UW, dr hab. Anna Zawidzka-Łojek, prof. UW, dr Jowanka Jakubek-Lalik, dr Magdalena Porzeżyńska, dr Karolina Tetlak. Przewodniczący poinformował, że w posiedzeniu będą uczestniczyć członkowie komisji habilitacyjnej dr. Krzysztofa Szczuckiego: dr hab. Czesław Kłak, prof. KPSW, dr hab. Artur Kotowski, prof. UKSW, dr hab. Szymon Pawelec, prof. UW oraz sekretarz komisji dr hab. Magdalena Błaszczyk.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – wyboru komisji skrutacyjnej koniecznej przy procedowaniu punktu dotyczącego wyboru przedstawiciela dyscypliny nauki prawne do Rady Naukowej Dziedzin. Zaproponował do komisji skrutacyjnej następujące osoby: dr Łukasza Chojniaka, dr Elizę Maniewską oraz dr hab. Joannę Osiejewicz, prof. UW. Wszystkie osoby wyraziły zgodę na kandydowanie i zostały wybrane do komisji skrutacyjnej przez aklamację.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – przyjęcia porządku obrad. Przewodniczący zwrócił się do członków Rady z pytaniem, czy mają uwagi do porządku obrad. Wobec braku uwag, przystąpiono do głosowania. Za przyjęciem porządku obrad było 25 osób, 0 osób było przeciw, 0 osób wstrzymało się od głosu.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – przyjęcia protokołu z 27 września br. Zwrócił się do członków Rady z pytaniem, czy mają uwagi do protokołu. Wobec braku uwag, zarządził głosowanie. Za przyjęciem protokołu było 25 osób, przeciw 0 osób, wstrzymało się od głosu 0 osób.

Informacje Przewodniczącego

Przewodniczący podziękował Zastępcy – dr. Aleksandrowi Jakubowskiemu oraz mec. Łukaszowi Jędruszukowi za zaangażowanie w sprawę zaskarżonej decyzji Rady Doskonałości Naukowej stwierdzającej nieważność uchwały Senatu UW nr 481 z dnia 16 października 2019 r. w sprawie określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora oraz stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie Warszawskim. Poinformował, że Uniwersytet Warszawski wygrał sprawę przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym (sygn. sprawy II SA/Wa 1953/20). Potwierdza to prawidłowość dotychczasowych aktów i czynności dokonywanych na podstawie tej uchwały.

Przekazał informację o obronach rozpraw doktorskich, które odbędą się w najbliższym czasie na Wydziale Prawa i Administracji.

Poinformował, że kolejne posiedzenie Rady odbędzie się 25 października br. w formie zdalnej. Głos zabrała Zastępczyni Przewodniczącego dr hab. Patrycja Grzebyk, prof. UW, która przypomniała, że członkowie Rady otrzymali już materiały na posiedzenie 25 października.

Wśród materiałów przesłanych przez poszczególne sekretariaty były także dokumenty dotyczące osób, które nie podlegają ocenie okresowej, a także dotyczące pracowników dydaktycznych, którzy nie złożyli oświadczenia o liczbie N, dlatego te osoby zostały z tej listy wycofane. Zastępczyni Przewodniczącego wyjaśniła szczegóły głosowań podczas posiedzenia 25 października.

Przewodniczący pogratulował dr. hab. Tadeuszowi Zembrzuskiemu, prof. UW publikacji artykułu w prestiżowym czasopiśmie oraz dr Idze Małobęckiej-Szwast nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżniającą się rozprawę doktorską obronioną w 2021 r. na Uniwersytecie Warszawskim.

Sprawy naukowe

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Krzysztofowi Szczuckiemu. Sprawę referowała sekretarz komisji habilitacyjnej dr hab. Magdalena Błaszczuk. Omówiła szczegóły postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego. Habilitant przedstawił jako osiągnięcie naukowe monografię: „W poszukiwaniu legitymizacji etycznej zasad odpowiedzialności karnej”. Podczas kolokwium w sposób nietypowy przedstawił swoje osiągnięcie wychodząc od problemów, omawiając pewną przykładową sytuację i na jej tle zaprezentował założenia i tezy swoich badań. Podczas części niejawnego kolokwium habilitacyjnego dr Szczucki odpowiedział na szereg pytań, nie tylko z zakresu prawa, ale także zagadnień etyczno-filozoficznych, które podjął w swoich badaniach. W odniesieniu do prawa karnego, pytania członków komisji habilitacyjnej nie dotyczyły tylko głównego nurtu prawa przestępstw, ale szerzej odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary. Habilitant brawurowo odpowiadał na zadane pytania, wykazując się rozległą wiedzą i erudycją, co wywarło wrażenie na całej komisji. Podczas dyskusji w gronie komisji, każdy z członków komisji przedstawił swoje stanowisko odnośnie do Habilitanta. Sekretarz komisji habilitacyjnej poinformowała, że oprócz recenzji złożono także trzy opinie. W głosowaniu uzyskano wynik 6 głosów za wystąpieniem do Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne z wnioskiem o nadanie dr. Szczuckiemu stopnia doktora habilitowanego. Następnie zdecydowano o wystąpieniu do Rady z wnioskiem o nadanie stopnia doktora habilitowanego z wyróżnieniem, stosowną uchwałę przyjęto jednogłośnie. Jednoznacznie w opinii komisji dzieło zostało uznane za pionierskie. Metoda badań, którą zaproponował Habilitant jest metodą innowacyjną. Sekretarz podkreśliła, że zdaniem komisji w taki sposób, w ujęciu antropologicznym i etycznym do instytucji części ogólnej prawa karnego w nauce prawa karnego nie podchodzono do tej pory. Podkreśliła również brawurowy przebieg kolokwium.

Przewodniczący otworzył dyskusję. Dr hab. Dagmara Woźniakowska-Fajst powiedziała, że kryminolodzy ustawiają się często w kontrze do prawa karnego. W prawie karnym brakuje tego, co właśnie dr Szczucki poruszył w swojej pracy, czyli podejścia aksjologicznego, szukania odpowiedzi na pytania, dlaczego pewne zachowania penalizujemy, a inne nie. Środowisko kryminologów zna i bardzo ceni dorobek naukowy dr. Szczuckiego. Prof. Woźniakowska-Fajst, mimo że niejednokrotnie nie zgadza się z poglądami naukowymi Habilitanta, np. prezentowane przez dr. Szczuckiego podejście aksjologiczne czasami jest w jej opinii dyskusyjne, jednak podkreśliła, że zawsze była pod wrażeniem jego ogromnej skrupulatności

i rzetelności. Popiera wniosek komisji habilitacyjnej. Dr Jakubowski, który z ramienia Prezydium Rady uczestniczył w części jawnej kolokwium powiedział, że osiągnięcie naukowe Habilitanta było prezentowane przez niego z pasją, i mimo że niektóre tezy mogą wzbudzać polemikę, to samą okoliczność, że tezy te prowokują do dyskusji, należy ocenić w sposób pozytywny. Skierował podziękowania do sekretarza komisji habilitacyjnej prof. Magdaleny Błaszczak za doskonałą współpracę.

Prof. Kotowski powiedział, że monografia habilitanta jest dobrą książką nie tylko w wymiarze metodologicznym, ale również treściowym. Można polemizować z niektórymi tezami monografii, ale książka spełnia standard opracowania habilitacyjnego, można w niej odnotować interdyscyplinarne podejście badawcze, co ciekawe – sformułowane przez dogmatyka. Odnosząc się do dorobku naukowego Habilitanta prof. Kotowski powiedział, że analizując ten dorobek od strony ilościowej uważa, że spełnia ustawowe standardy.

Prof. Kłak podziękował prof. Woźniakowskiej-Fajst za wcześniejszą wypowiedź. W jego opinii karniści odeszli od społecznej analizy zjawiska. Zapomniano o tym, że przestępstwo jest popełniane w określonych uwarunkowaniach miejsca, czasu, uwarunkowaniach kulturowych. Monografia Habilitanta łączy elementy kryminologiczne i prawnokarne. Pokazuje ona całe spektrum zagadnień, które trzeba analizować przy ocenie tego, czy zaistniał czyn, czy doszło do zachowania sterowanego wolą. Habilitant wykorzystał także dorobek psychiatrii, psychologii sądowej. Pokazał, jakie konsekwencje może mieć przyjęcie lub nieprzyjęcie czynu ze względów aksjologicznych. Jest to, w opinii prof. Kłaka, powrót do korzeni szkoły warszawskiej, która bazowała na tzw. aksjologii. Monografia skłoniła także do pewnego przewartościowania patrzenia na instytucję prawa karnego. Dzieło Habilitanta nie jest klasyczną monografią prawnokarną, gdzie analizuje się instytucję przez pryzmat dogmatyki. To analiza całościowa dotycząca przypisania odpowiedzialności karnej. To kwestia fundamentalna, której omówienia i analizy brakowało w polskiej karnistyce. Prof. Kłak opowiada się za tym, aby dr Szczuki uzyskał stopień doktora habilitowanego.

Prof. Pawelec chciał zaakcentować, że bardzo rzadko zdarza się, aby tak świetnie sformułowana od strony dogmatycznej, konstrukcyjnej, a także systemowych rozważań monografia, jednocześnie w tak wysokim stopniu realizowała elementy praktyczne. Jako procesualista dostrzega lukę, że odchodzi się od praktycznych problemów jednostkowych, w tym wypadku autorowi udało się, pozostając na poziomie dogmatycznej analizy systemowej, zaadresować ciekawe rozwiązania dla praktyki procesowej.

Dr hab. Karol Karski, prof. UW powiedział, że w jego opinii jest to bardzo wartościowa książka habilitacyjna, która wnosi wiele nowego. Dorobek Habilitanta jest imponujący, jest to taka habilitacja, o której będzie się mówiło z dumą i która z pewnością zasługuje na wyróżnienie.

Wobec braku innych głosów w dyskusji, Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Krzysztofowi Szczuckiemu w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	20	19	0	1

Przewodniczący stwierdził, że uchwała została przyjęta.

Następnie Przewodniczący przeszedł do sprawy wyróżnienia osiągnięcia naukowego dr. Krzysztofa Szczuckiego. Otworzył dyskusję. Głos zabrała prof. Grzebyk, która zapytała o przesłanki do wyróżnienia. Zgodnie z uchwałą Senatu UW nr 481 niezbędną przesłanką wyróżnienia jest stwierdzenie, że osiągnięcia naukowe Habilitanta stanowią wybitny wkład w rozwój dyscypliny. Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła uwagę, że jest to nowe postępowanie, w którym uwzględnia się dorobek przed i po uzyskaniu stopnia doktora. Spytała zatem, czy liczba artykułów opublikowanych przez Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora jest zdaniem komisji wystarczająca, by mówić o wybitnym wkładzie w rozwój dyscypliny. Prof. Błaszczuk odpowiedziała, że dorobek Habilitanta był urozmaicony. W opinii komisji habilitacyjnej istotnym walorem dorobku jest to, że nie jest monotematyczny, ma wymiar interdyscyplinarny, jest doniosły w zakresie nauk prawnych, ale też i szerzej. To bardzo wyraźnie wybrzmiało w dyskusji komisji habilitacyjnej nad wyróżnieniem. Oceny odnośnie do dorobku Habilitanta kapitalnie potwierdziło kolokwium w części niejawniej, podczas którego Habilitant pokazał się jako badacz kompletny, dojrzały, mocno wychodzący poza ramy badacza karnisty. Prof. Błaszczuk podkreśliła, że monografia ma pionierski charakter, takiego podejścia do instytucji w zakresie części ogólnej nie proponowano w naszej literaturze. Jest tu także komplet narzędzi, które są gotowe do wykorzystania. Dr Szczucki jest badaczem wyrazistym, który nie pozostawia obojętnym. Nie można mu odmówić rzetelności naukowej, prezentowane przez niego tezy są udokumentowane. Habilitant pokazuje także inne poglądy, przedstawia jednak racjonalne i mocne argumenty na rzecz tez przez siebie stawianych. To właśnie ten całokształt przełożył się na uchwałę w przedmiocie wniosku o wyróżnienie tego osiągnięcia naukowego.

Dr hab. Mateusz Pilich zauważył, że należy stosować przyjętą uchwałę, odnosząc się do par. 14 ust. 2 uchwały nr 481. W jego opinii nie różnorodność dorobku jest istotna, ale książka, która jest uznana za wybitną. Prof. Błaszczuk odpowiedziała, że komisja habilitacyjna uznała książkę za dzieło wyjątkowe.

Dr hab. Wojciech Machała chciałby uzyskać odpowiedź na pytanie, dlaczego książka jest wyjątkowa? Prof. Kłak odpowiedział, że pierwszą kwestią jest podjęcie zagadnienia, które do tej pory w ogóle nie było przedmiotem analizy karnistów. Nigdy nie padła teza dotycząca granic legitymizacji odpowiedzialności karnej. Po drugie – wykorzystanie materiałów komparatystycznych. W monografii autor dokonał wszechstronnej analizy orzecznictwa zagranicznego, ale nieznanego w Polsce: amerykańskiego, brytyjskiego, a więc z kręgu kulturowego nam obcego, po to, aby pokazać, jak dalece my nie rozumiemy problematyki kwestii przypisania odpowiedzialności od strony podmiotowej. Kolejną kwestią jest zwrócenie uwagi na dwie fundamentalne instytucje: zaniechanie i wpisanie się w dyskusję na temat przyczynowości zaniechania oraz na obronę konieczną. Habilitant dokonał jej analizy z perspektywy także ofiary i w tym kontekście wskazał na możliwy konflikt etyczny i starał się go rozwiązać. Ostatnia kwestia – odniósł się do dorobku tzw. neuronauki. Dzięki temu, można spojrzeć na instytucję czynu w kontekście możliwych uwarunkowań związanych np. z pewnymi defektami, które mogą być charakterystyczne dla danej jednostki, a nie mieć cech np. choroby psychicznej. W opinii prof. Kłaka stoimy w obliczu przededefiniowania tego, czym

jest wola na gruncie prawa karnego. To są te kluczowe kwestie, które zostały podjęte po raz pierwszy na taką skalę i w takim zakresie w polskiej literaturze przedmiotu.

Prof. Kotowski rozumie wątpliwości, że jeśli praca porusza różnego rodzaju wątki i autor sięga do literatury spoza swojego przedmiotu, to praca jest nazwana interdyscyplinarną. W przypadku książki Habilitanta chodzi jednak o sposób realizacji interdyscyplinarności wewnętrznej prawoznawstwa z przełożeniem na tzw. interdyscyplinarność zewnętrzną. To, że omawiając jakieś zagadnienie badawcze, wykorzystuje się literaturę spoza nauk prawnych jest oczywiste, natomiast w przypadku pracy dr. Szczuckiego – jej konstrukcja metodologiczna jest taka, że on nie pomija rozważań nauk ogólnych prawoznawstwa, znajduje uzasadnienie dla prezentowanych tez w filozofii prawa. Nadbudowuje to odwołaniem do nauk społecznych, czy też tych dyscyplin, które należą częściowo do nauk stosowanych, co wcześniej zauważył prof. Kłak. To jest ten element książki Habilitanta, na który należy zwrócić uwagę, który w pewnym stopniu uzasadnia kwestię związaną z wyróżnieniem.

Prof. Woźniakowska-Fajst zauważyła, że ta dyskusja pokazuje, jak bardzo prawo karne odeszło od kryminologii. Podkreśliła, że dorobek Habilitanta jest znany i ceniony przez środowisko kryminologów, które sama reprezentuje, jednak z punktu widzenia kryminologii nie jest to *rocket science*. Z jednej strony docenia książkę Habilitanta, z drugiej jednak, w jej opinii nie jest to książka rewolucyjna.

Dr Jakubowski zapytał, czy w kontekście przesłanki uchwałowej wyróżnienia możemy powiedzieć, że książka dr. Szczuckiego jest wybitna, czy wybija się ponad średni poziom książek w danej specjalizacji w ostatnim okresie.

Prof. Kotowski odpowiedział, że tak. Odnosząc się do wcześniejszej wypowiedzi prof. Woźniakowskiej-Fajst zauważył, że kryminologia jest dyscypliną empiryczną prawoznawstwa, natomiast w tym przypadku mamy do czynienia z książką dogmatyczną. Prof. Kłak, zgadzając się z prof. Woźniakowską-Fajst, zaznaczył, że karniści odeszli od kryminologii, a ta książka stanowi powrót do korzeni.

Przewodniczący zarządził głosowanie w sprawie wyróżnienia osiągnięcia naukowego dr. hab. Krzysztofa Szczuckiego.

Głosowanie w sprawie wyróżnienia osiągnięcia naukowego dr. hab. Krzysztofa Szczuckiego będącego podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	20	10	4	6

Przewodniczący stwierdził, że nie przyznano wyróżnienia. Procedowanie sprawy zajęło Radzie 45 minut.

Sprawa odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Jarosławowi Kuiszowi. Sprawę referował sekretarz komisji habilitacyjnej dr. hab. Jakub Urbanik, prof. UW. Habilitant przedstawił jako osiągnięcie naukowe monografię „Propaganda bezprawia. O popularyzowaniu prawa w pierwszych latach Polski Ludowej”. Ponieważ dwoje recenzentów przedstawiło recenzje negatywne, wniosek komisji musiał być negatywny. Po przeprowadzeniu kolokwium

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

zagłosowano nad uchwałą, czworo członków komisji było za uchwałą w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego (w tym dwie osoby głosowały zastrzegając, że wykonują dyspozycje ustawowe), trzy osoby były przeciwko uchwale.

Przewodniczący otworzył dyskusję. Zastępca Przewodniczącego powiedział, że Rada w tym przypadku nie ma uznania administracyjnego. Podmiot habilitujący odmawia nadania stopnia w przypadku, gdy opinia komisji habilitacyjnej jest negatywna, a opinia jest negatywna, gdy są przynajmniej dwie recenzje negatywne. W tym wypadku Rada jako organ kolegialny nie ma pełnej swobody. Wynik głosowania jest przesądzony przez ustawodawcę.

Zastępczyni Przewodniczącego zauważyła, że dr. Kuisz dołączył do protokołu z posiedzenia komisji swoje odpowiedzi na recenzje, natomiast tych odpowiedzi na recenzje nie otrzymali recenzenci przed posiedzeniem. Dlatego protestowali, aby stanowiły one część protokołu. Prezydium sprawdziło jednak, że podczas posiedzenia dr Kuisz zwrócił się z prośbą o dołączenie autoreferatu wraz z załącznikami do protokołu, na co wyraził zgodę Przewodniczący komisji. Prezydium nie wypowiada się, kto ma w tym sporze rację – Habilitant czy recenzenci, chce jednak, aby członkowie Rady mieli pełną dokumentację.

Prof. dr hab. Adam Bosiacki zauważył, że kwestią zasadniczą jest kwestia dorobku. Jego zdaniem praca się broni.

Zastępca Przewodniczącego zwrócił się z pytaniem do sekretarza komisji, czy niezależnie od konkluzji przedstawione recenzje są recenzjami sformułowanymi prawidłowo.

Dr hab. Piotr Bogdanowicz zapytał, co w przypadku, gdy Rada ma inne zdanie niż członkowie komisji?

Zastępczyni Przewodniczącego zauważyła, że brak podjęcia uchwały w tej sprawie spowoduje, że Habilitant nie będzie mógł się odwołać.

Prof. Urbanik odpowiedział na pytanie dr. Jakubowskiego, że w jego przekonaniu dwie recenzje negatywne nie miały uzasadnienia, dlatego głosował przeciwko uchwale. Dr Jakubowski doprecyzował, że nie chodziło mu o ocenę merytoryczną. Chciałby się dowiedzieć od strony formalnej, czy te recenzje odpowiadają cechom konstytutywnym recenzji w postępowaniu habilitacyjnym, czy odpowiadają idei recenzji w postępowaniu habilitacyjnym.

Prof. Urbanik odpowiedział, że mamy sytuację, gdy niekonstytucyjna ustawa narusza dobra osobiste nie tylko habilitanta, ale i członków komisji. Opinie dwojga recenzentów wiążą dalsze działania komisji. W tej sytuacji w komisji jest siedem osób, wśród nich dwie przegłosowały uchwałę, a mimo to ustawodawca nakazuje nam prowadzić postępowanie.

Zastępczyni Przewodniczącego przypomniała, że dwie negatywne recenzje zostały podtrzymane przez recenzentów podczas posiedzenia komisji habilitacyjnej. Rada powinna działać zgodnie z prawem.

Dr Łukasz Chojniak powiedział, że jest wstrząśnięty sytuacją, w której Rada się znalazła, w jego opinii sprawa jeszcze nie dojrzała do decyzji. Zapytał, co Rada zrobi w sytuacji, gdy będzie miała absolutne przekonanie, mimo dwóch negatywnych recenzji, że to jest praca, dorobek, który zasługuje na pozytywną uchwałę. Nie zgadza się z tym, że skoro takie jest prawo, to należy głosować. Jesteśmy na Wydziale Prawa i uczymy naszych studentów tego, na czym polega sprawiedliwość, to nie może być stosowanie prawa tak po prostu bezrefleksyjnie, bo ono takie jest. Ma przekonanie, że z komisji habilitacyjnej płynął sygnał przynajmniej

umiarkowanie pozytywny. Zapytał, czym jest sytuacja, gdy osoba, która głosuje mówi, że głosuje wbrew sobie. Ta sprawa nie zasługuje na to, aby ją na tym posiedzeniu zakończyć. Dr. Chojniakowi brakuje przynajmniej jasnej odpowiedzi, jakie jest zdanie członków komisji, co się wydarzyło podczas posiedzenia komisji habilitacyjnej.

Dr Jakubowski przypomniał przepis prawa, na podstawie którego Rada proceduje. Powtórzył, że jedyną opcją, aby kwestionować związanie Rady, jest stwierdzenie, że ten dowód nie odpowiada recenzji negatywnej, stąd jego wcześniejsze pytanie do sekretarza komisji, czy recenzje stanowią fachowe opinie, czy zawierają wiadomości specjalne. Jeśli nie zawierałyby wiadomości specjalnych, nie byłyby recenzją i wtedy można byłoby je kwestionować. Jeżeli cztery opinie zawierają wiadomości specjalne, zawierają konkluzje, to w świetle przepisów Rada jest nimi związana.

Prof. Machała złożył wniosek formalny o zdjęcie punktu z porządku obrad i przeniesienie na kolejne posiedzenie. W wyniku zarządzonego przez Przewodniczącego głosowania: za tym, aby punkt zdjąć z porządku było 10 osób, przeciw było 13 osób, wstrzymały się od głosu 3 osoby. Przewodniczący stwierdził, że wniosek nie przeszedł.

Prof. Urbanik powiedział, że bliskie jest mu to, co powiedział dr Chojniak. Nie od tego jesteśmy prawnikami, aby bezdusznie wykonywać przepisy uchwały.

Do wcześniejszych słów dr. Chojniaka odniósł się także Przewodniczący, któremu ten pogląd także jest bliski.

Wobec braku innych głosów w dyskusji, Przewodniczący zarządził głosowanie, wcześniej Zastępca Przewodniczącego wyjaśnił zasady głosowania. W odpowiedzi na pytanie prof. dr hab. Krystyny Szczepanowskiej-Kozłowskiej wyjaśnił, że członkowie Rady głosują swobodnie, jednocześnie w świetle ustawy uchwała o nadaniu stopnia doktora habilitowanego byłaby obarczona wadą nieważności. Podkreślił, że członkowie Prezydium Rady nie są entuzjastami rozwiązania przyjętego przez ustawodawcę, ale nie mogą go pomijać. Dr hab. Paweł Wojciechowski, prof. UW wskazał, że wstrzymanie się od głosu również będzie w zgodzie z dyspozycją ustawy, co potwierdził Zastępca Przewodniczącego.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Jarosławowi Kuiszowi w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	20	8	5	7

Przewodniczący stwierdził, że Rada odmówiła nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Jarosławowi Kuiszowi. Procedowanie sprawy zajęło Radzie 45 minut.

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr Annie Kutylowskiej. Temat rozprawy: „Dostęp do obiektów infrastruktury usługowej i usług związanych z koleją w Unii Europejskiej”. Promotorka: dr hab. Anna Zawidzka-Łojek, prof. UW. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Powiedział, że uczestniczył w obronie rozprawy, obrona odpowiadała standardom, była merytorycznie poprawna, potwierdził obecny także na obronie dr hab. Piotr Bogdanowicz. Wobec braku innych głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia Annie Kutylowskiej:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	19	18	1	0

Przewodniczący stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr Annie Kutylowskiej.

Sprawa zmiany promotora w przewodzie doktorskim mgr. Patryka Kalinowskiego. Temat rozprawy: „Gospodarstwo rodzinne jako element bezpieczeństwa żywnościowego Polski – ocena prawna”. Promotorka: prof. dr hab. Małgorzata Korzycka. Proponowany promotor: dr hab. Paweł Wojciechowski, prof. UW. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie zmiany promotora w przewodzie doktorskim mgr. Patryka Kalinowskiego:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	19	18	0	1

Przewodniczący stwierdził, że Rada zmieniła promotora w przewodzie doktorskim mgr. Patryka Kalinowskiego.

Sprawa wyznaczenia recenzentów oraz członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr Marty Ostrowskiej. Temat rozprawy: „Principle of proportionality and (re)insurance captives in the EU and Polish regulation”. Promotorka: dr hab. Magdalena Szczepańska. Proponowani recenzenci: dr hab. Monika Szaraniec (Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie), dr hab. Piotr Zapadka (UKSW). Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję, wskazując jednak, że uzasadnienia wskazania recenzentów nie są pełne, odsyłają do profilów tych osób, z których trudno jednak wnieść wiedzę o zasadności propozycji, co członkowie Rady z pewnością odnotowali zapoznając się z aktami sprawy. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
dr hab. Monika Szaraniec – recenzent	37	19	11	4	4
dr hab. Piotr Zapadka – recenzent	37	19	5	8	6
dr hab. Paweł Wajda, prof. UW (przewodniczący –	37	19	17	1	1

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

egzamin z prawa ubezpieczeń)					
dr hab. Dorota Dzienisiuk	37	19	17	1	1
dr hab. Małgorzata Barzycka-Banaszczyk	37	19	17	2	0
dr hab. Paweł Wajda, prof. UW (przewodniczący – egzamin z filozofii)	37	19	18	1	0
prof. dr hab. Mieczysław Omyła	37	19	19	0	0
dr hab. Małgorzata Barzycka-Banaszczyk	37	19	17	2	0
dr hab. Magdalena Szczepańska	37	19	19	0	0
dr hab. Paweł Wajda, prof. UW (przewodniczący – egzamin z języka angielskiego)	37	19	19	0	0
mgr Jolanta Urbanik	37	19	18	1	0
dr hab. Małgorzata Barzycka-Banaszczyk	37	19	17	2	0
dr hab. Magdalena Szczepańska	37	19	19	0	0

Przewodniczący stwierdził, że Rada nie wyznaczyła dr. hab. Piotra Zapadkę na recenzenta.

Sprawa powołania członków Rady Dydaktycznej Centrum Nauk Sądowych Uniwersytetu Warszawskiego. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie powołania członków Rady Dydaktycznej Centrum Nauk Sądowych Uniwersytetu Warszawskiego:

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
prof. dr hab. Tadeusz Tomaszewski	50	27	22	3	2
dr Piotr Lewulis	50	27	22	2	3
mgr Kacper Choromański	50	27	19	4	4

Sprawa wyboru przedstawiciela dyscypliny nauki prawne do Rady Naukowej Dziedzin. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Poinformował, że kandydatem jest prof. dr hab. Konrad Osajda. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.
Głosowanie w sprawie wyboru przedstawiciela dyscypliny nauki prawne do Rady Naukowej Dziedzin:

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
prof. dr hab. Konrad Osajda	50	27	26	1	0

Przewodniczący stwierdził, że Rada wyznaczyła prof. dr hab. Konrada Osajdę jako przedstawiciela dyscypliny nauki prawne do Rady Naukowej Dziedzin.

Wolne wnioski

Wolnych wniosków nie zgłoszono. Przewodniczący zamknął posiedzenie.

Protokołowała: Agnieszka Lentas